

[Forsvarsministeren.]

værnet i en given situation bl. a. har til opgave at bevogte og beskytte civile anlæg, der er af vital betydning for samfundet, såsom elværker, vej- og jernbaneknudepunkter, telekommunikationsanlæg m. m.

Hjemmeværnets beredskab er derfor et vigtigt led i det samlede forsvarsberedskab, og såfremt hjemmeværnets personel med meget kort varsel effektivt kan påtage sig løsningen af de anførte opgaver, indebærer dette en betydelig aflastning af de stående styrker.

For at opnå dette er det i hjemmeværnsloven forudsat, at hjemmeværnets personel i deres hjem opbevarer personlig udrustning, herunder håndvåben og en mindre beholdning af ammunition. Det skal i øvrigt påpeges, at denne ordning har været en forudsætning for bestemmelsen i anordningen om forholdsordren for det militære forsvar, ifølge hvilken hjemmeværnets personel uopholdeligt skal møde i tilfælde af angreb på landet eller dets forfatningsmæssige myndigheder.

Skal der gennemføres en ændring af de gældende opbevaringsbestemmelser for hjemmeværnets våben og ammunition, således at vitale dele af de udleverede håndvåben efter endt øvelse afleveres, eller således at hjemmeværnets personel ikke opbevarer ammunition i deres hjem, vil dette medføre en svækkelse af det nuværende beredskab og tillige have indflydelse på overvejelserne vedrørende behovet for opstilling af stående styrker.

Disse problemer omfattes af undersøgelserne vedrørende den planlagte revision af forsvarsloven af 1960, og det er hensigten i forbindelse med regeringens lovforslag at lægge hele beredskabsproblemet op til drøftelse i folketinget. Jeg ville under alle omstændigheder anse det for forkert at foretage væsentlige ændringer i det nuværende beredskab, uden at spørgsmålet har været forelagt tinget. Jeg skal i denne sammenhæng på ny påpege, at hjemmeværnet er en del af det militære forsvar, samt at hjemmeværnets beredskab er baseret på de nuværende opbevaringsbestemmelser for våben og ammunition.

Det fremgår af hr. Kurt Brauers spørgsmål, at dette er motiveret af en ulykkelig tildragelse, der for nylig fandt sted i Køben-

havn. Det skal i den anledning anføres, at der i hjemmeværnets snart 20-årige beståen kun forekommer ét fortilfælde på drab begået af en hjemmeværnsmand med sit tjenestevåben. Hjemmeværnsledelsen har imidlertid oplyst, at der ved andre lejligheder i tide er grebet ind over for hjemmeværnsfolk, hvis sindstilstand eller adfærd i øvrigt har givet anledning til bekymring med hensyn til deres egnethed til at råde over våben.

Jeg skal endelig bemærke, at hjemmeværnet på den givne anledning har indskærpet kompagnichefer m. fl.s pligt til at skride ind, såfremt et hjemmeværnsmedlems forhold og adfærd bevirker, at man ikke længere bør lade vedkommende være i besiddelse af våben.

Af *Albertsen* til arbejdsministeren (12. august 1968):

„Vil ministeren i lighed med tidligere års praksis fremskaffe en bevilling til afholdelse af koncerter med arbejdsledige musikere?“

Begrundelse.

Mit spørgsmål er begrundet med den usædvanlig høje arbejdsløshed blandt musikere over hele landet; over 28 pct. er uden beskæftigelse.

Et initiativ fra arbejdsministerens side gående ud på at fremskaffe bevillinger, der kan anvendes til koncerter over hele landet, vil være en foranstaltning til gavn for såvel de ledige musikere som de borgere, der vil overvære koncerterne.

Ikke mindst for en erhvervsgruppe som udøvende musikere er det vigtigt at holde kontakten med publikum ved lige.

Jeg håber derfor, at arbejdsministeren omgående vil vise et initiativ over for de betrængte musikere.

Arbejdsminister *Lauge Dahlgaards* svar (20. august 1968):

Hr. *Albertsen* har spurgt mig, om jeg i lighed med, hvad der har været tilfældet i tidligere år, vil fremskaffe en bevilling til afholdelse af koncerter med arbejdsledige musikere.

Hertil vil jeg gerne svare, at arbejdsministeriet i en årrække har ydet tilskud til beskæftigelse af arbejdsløse musikere ved kon-